

Πῶς τέτοια κάλλη

Τάχα τε κί ἄλλη

Νὰ ᾲ' χη' μπορεῖ.

Καὶ μόνη βλέπει,

Ὅτι σὲ πρέπει

Ὁ οὐρανὸς,

Διὰ νὰ μείνης

᾽Σ τὸν τόπον κείνης

Αὐγερινός.

Λοιπὸν καὶ μόνη

Σ' ἀφιερώνει

Καὶ τὸν χεστὸν,

Καὶ τὸν υἱὸν της

Τὸν φλογερὸν της

Δοῦλον πιστόν.

Καὶ σὲ προβάλλει

᾽Σ τὰ νέα κάλλη,

Καὶ παλαιά.

Εἰς τὸν αἰῶνα

Νὰ ᾲ' σαι χορῶνα

Νὰ ᾲ' σαι Θεά.

~~~~~

21. Ἡ ἀγάπη μ' ᾲ' τὸν ἀέρα

Χωρατεύοντας μιᾷ μέρᾳ